

Publicerad 2020-09-11 13:57 av Henrik Sjöberg

Ofärdig förändring

Tiden lämnar mig på stationen.

Jag vet inte vet vad som händer.

Mina händer är bakbundna.

Mannen med portföljen tar en lyckad genväg

Han vet att tid och rum är det väsentliga.

Himlen ovanför ser inte vad som är rätt och fel.

Värmen stiger till de trettio outhärdliga.

Asfalten smälter som is, rinner ner för gatorna.

Håll mig fast en stund till i staden byggd på illusioner.

Drömmar, var tog ni vägen?

Det betyder inget, intalar mig envist.

Det enda jag behöver är något, ett gram av hopp.

Staden slukar all oförmåga och spottar ut resterna.

Det enda består är ett skal av mina försök.

Ska jag fortsätta samma väg, eller omfamna en kursändring.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Sjöberg med Poeter.se id #25849 innehar upphovsrätten